

Vingertje wijzen in kwestie seniorenhuisvesting gemeente Tynaarlo

“De wethouder moet met een locatie komen, dan heb ik een uitgebreid plan voor hem”

REGIO – Tijdens de raadsvergadering van vorige week werd uitgebreid gesproken over het punt seniorenhuisvesting. Twee insprekers deden hun woord over eventuele invulling van bepaalde locaties, maar konden daarover niet in detail treden, want de locaties zijn nog niet toegewezen. Rieks Baalmans sprak namens Stichting Seniorenhuisvesting Noord-Nederland en Jan Slanings sprak namens Initiatiefgroep Knarrenhof Tynaarlo. Wat ze vingen bij wethouder Pepijn Vemer (D66)? Bot.

“Als deze mannen nu met een gedetailleerd plan komen, dan kunnen we er serieus over in gesprek”, zei Vemer nadat hij werd aangesproken door onder andere Henk Middendorp (CDA) en Gezinus Pieters (VVD). Laatstgenoemde was flauw van het geneuzel over en weer: “Deze mensen wachten al zo lang, hebben er zoveel energie ingestoken en een degelijk antwoord wordt hen nu weer onthouden. Geef er nou eens een klap op!”

We spreken af met Anne J. Offereins, voorzitter van de eerder genoemde stichting. Offereins woont in Assen en geniet van het zonnetje op de woensdagmiddag. Hij woont in een door hemzelf ontwikkelde woonvorm, waarin ouderen dichtbij elkaar wonen, maar tevens voldoende privacy genieten. “Wij hebben de wethouder bij ons thuis uitgenodigd. Hij is hier zelfs geweest en op die bank daar hebben we met hem gezeten om het over onze plannen te hebben.” Dat is de reden waarom Offereins op zijn zachtst gezegd niet happy is met de houding van de wethouder op dinsdagavond voor onze afspraak. Allereerst gaat Offereins in op het verschil tussen hetgeen waar zijn stichting voor staat en een Knarrenhof: “Bij een Knarrenhof, zo werd ook gisteravond gezegd, zou er een mix kunnen ontstaan tussen oudere en jongere bewoners en bijvoorbeeld huur- en koopwoningen. Dat zien wij niet zitten. Tuurlijk is het mooi als er welwil-

lende mensen om je heen wonen, maar het moet geen plicht worden en in de geschetste situatie ligt dat voor de hand. Jongere mensen gaan het op een gegeven moment als plicht voelen om voor de oudere medemens te zorgen. Een Knarrenhof houdt dus meer verplichtingen in en dat moet worden voorkomen”, spreekt Offereins uit ervaring. “Wij hebben in totaal nu elf projecten voltooid. Drie in Assen, één in Leek en zeven in Lelystad. Knarrenhof Nederland heeft met Knarrenhof Zwolle pas één project gerealiseerd.”

Ouderen zouden volgens de stichting behoefte hebben aan veiligheid en zouden bang zijn voor criminaliteit. Daarom moeten dergelijke woonvoorzieningen niet alleen dichtbij een supermarkt, de apotheek en voldoende groen zitten, maar ook afgesloten worden. In Assen is dat niet gelukt, omdat er nog steeds meerdere ingangen tot de woonvorm zijn. Het liefst had Offereins het helemaal afgesloten gezien: “Je zou er zelfs nog een huis neer kunnen zetten.” Hij wijst vervolgens naar de wandel- en fietsingang van de straat, maar ondanks dat zijn woonvorm niet is afgesloten kan hij er mee leven: “Wij willen geen racende scooters met gasten die petjes dragen door onze straat. Gelukkig gebeurt dat hier niet, maar wij denken dat die veiligheid nog steviger gewaarborgd kan worden. Wat mij betreft zet je er een hek om heen. In Vries-Zuid is een inbreker zo weg in de bossen.”

Daar belanden we bij een gevoelig punt. Bij het project Vries-Zuid zag de stichting namelijk ook kansen om een betaalbare woonvorm voor senioren te realiseren. “We hebben daar keurig iedere bijeenkomst onze bijdrage geleverd, maar kregen uiteindelijk nul op het rekest. Er wordt gewoon niet naar ons geluisterd, omdat men al lang bedoelingen had met de geboden ruimte. Andere ideeën krijgen dan geen kans”, vertelt de voorzitter verbolgen. De stichting

sprekt dus wel mee, maar resultaat boeken ze niet en dat ligt best gevoelig: “Dan houden ze informatiemiddagen om mensen te verlekken, maar uiteindelijk doen ze niets met wat er aange-reikt wordt en dan hebben ze het over burgerparticipatie. Het is gewoon één grote wassen neus.” Offereins voelt zich beetgenomen: “Vries-Zuid was allang voorgelaten. Daar hadden wij geen flinker te vertellen.”

Wat Offereins van de gemeente Tynaarlo vraagt is duidelijkheid: “Geef er nou eens een klap op, zoals Pieters gisteravond ook heeft gezegd. Kom met een locatie en wordt concreet. Als ik de zekerheid heb van een bepaalde locatie, dan kan ik de wethouder een uitgewerkt plan met verschillende opties voorleggen net zoals ik dat heb gedaan bij de overige projecten die wij als stichting hebben gerealiseerd.”

Hij heeft inmiddels twee keer zijn neus gestoten en is niet van plan om dat een derde keer te doen. Naast Vries-Zuid heeft hij ook met de gemeente gesproken over het toenmalige project De Fledders. Daar heeft Offereins zijn lesje wel geleerd: “Ik ben wel huiverig met deze gemeente en specifiek met deze wethouder. Neemt hij ons nou serieus? Dat vraag ik me echt af. Ik ben blij dat de raad gisteren even los is gekomen en ik hoop dat we de toezegging krijgen om ergens een dergelijke woonvorm te mogen realiseren. Ik ga niet nog eens alle tijd en energie, zoals ik op eigen initiatief bij Vries-Zuid wel heb gedaan, steken in het ontwikkelen van dergelijke woonvormen om vervolgens te horen dat het allemaal leuk en aardig is, maar dat er niets mee gebeurt. Een toezegging heb ik nodig.”

Zo wordt er over en weer naar elkaar gewezen en dus lijkt besluitvorming, laat staan realisatie van eventuele seniorenhuisvesting in de gemeente Tynaarlo nog wel even te duren. Wordt ongetwijfeld vervolgd.